

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci žalobce **Remissio s.r.o.** se sídlem Ostrava, Nádražní 138c, v řízení zastoupeného Mgr. Tomášem Krásným, advokátem se sídlem Ostrava, Čs. legií 5, proti žalované **České obchodní inspekci** se sídlem Praha 2, Štěpánská 15, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.3.2014 č.j. ČOI 3682/14/O100/4000/13/14/Vy/Št, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované (ústředního inspektorátu), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí žalované (ředitel inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého) ze dne 20.12.2013 č.j. ČOI 132575/13/0100, jímž byl žalobce uznán odpovědným, že dne 6.8.2013 v provozovně Relaxační centrum Remissio,

Nádražní 3222/138c, Ostrava-Moravská Ostrava, neumožnil spotřebiteli překontrolovat si správnost míry prodávaného výrobku, když při prodeji jedné porce 0,04 l vodky, v míře deklarované v nápojovém a vinném lístku, neměl k dispozici úředně ověřené měřidlo dutých měr, tedy nesplnil povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb dle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), čímž se dopustil správního deliktu dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, za což mu byla uložena podle § 24 odst. 10 zákona o ochraně spotřebitele pokuta ve výši 2.000,- Kč a podle § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Obsah žaloby je doslova totožný s odvoláním, které žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Namítá, že:

- 1) není povinností žalobce mít na provozovně příslušné měřidlo, to mu zákon neukládá;
- 2) v okamžiku, kdy byla kontrola míry požadována, nevystupovaly pracovnice správního orgánu ve vztahu k žalobci již jako spotřebitelky, ale jako kontrolorky, vůči nimž povinnost zakotvená žalobci v § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele nesměruje (žalobce je povinen umožnit kontrolu správnosti míry spotřebiteli, ne kontrolorovi).

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) zdůrazňuje znění § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, § 2 odst. 1, § 3 odst. 3 písm. a) zák. č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“) a § 2 a bod 1.3.2. přílohy vyhlášky č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající chválení typu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o měřidlech“), z nichž dovozuje, že jedině za pomoci měřidla může žalobce splnit svou povinnost umožnit spotřebiteli kontrolu míry;
- 2) žalobce opomíjí skutečnost, že pracovnice žalované při kontrole vystupovaly jako spotřebitelky s cílem učinit objektivní závěr, zda žalobce jedná vůči spotřebitelům v souladu s principy poctivosti; vystupovaly tedy jako zástupkyně spotřebitelů a jednaly v jejich zájmu. Povinnost žalobce umožnit kontrolorkám jednajícím za spotřebitele kontrolu míry zakoupených nápojů nelze zpochybňovat.

Mezi účastníky je nesporný skutkový stav spočívající v tom, že při kontrole dne 6.8.2013 nebylo možno zkontrolovat správnost míry podaného nápoje 0,04 l Vodka, neboť jednatel žalobce i jeho zástupce (zastupující žalobce i nyní v řízení před soudem) uvedli, že provozovna není vybavena takovým měřidlem, aby mohlo dojít k ověření deklarované míry.

B.

Posouzení věci krajským soudem

Úvodem soud poznamenává, že prakticky totožné námitky, jaké nyní vznášejí v žalobě, žalobce uplatňoval již v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně a poté v odvolání. Odvolací orgán se všemi námitkami zabýval a vyvrátil je pečlivou argumentací. Žalobce bez ohledu na to v žalobě zopakoval v nezměněné

podobě a rozsahu (metodou Ctrl+C & Ctrl+V) svá dřívější tvrzení, aniž skutečně reagoval na argumenty odvolacího správního orgánu. Krajský soud pokládá závěry obsažené v rozhodnutí o odvolání za správné a dostatečné; níže se vyjádří k jednotlivým námitkám.

Krajský soud předně konstatuje, že právo nestanoví explicitně povinnost toho, kdo rozlévá nápoje, mít měřidlo.

Nelze ovšem přehlížet ust. § 3 odst. 1 věty první zákona o metrologii: „*Měřidla slouží k určení hodnoty měřené veličiny.*“

Je přitom učivem 6. ročníku základní školy (resp. 1. ročníku víceletého gymnázia), že *měření jakékoliv fyzikální veličiny znamená zjištění počtu jednotek. K měření každé fyzikální veličiny musíme mít nějaké měřidlo nebo měřicí přístroj* (Rauner, K. a kol.: Fyzika, učebnice pro základní školy a víceletá gymnázia, 6, Fraus Plzeň 2004, ISBN 80-7238-210-1, str. 22). *Objem kapalin se snadno měří pomocí odměrných nádob. Je to umožněno tím, že kapaliny přijímají tvar nádoby a jejich hladina je vodorovná. Nádobu s ryskou odpovídající určitému objemu postavíme na vodorovnou podložku a naplníme kapalinou k rysce* (tamtéž, str. 41). *Nádoby s jednou ryskou slouží k odměřování pouze jednoho objemu (...). Pokud chceme měřit jiné objemy, používáme nádoby s velkým počtem rysek ve tvaru stupnice* (tamtéž, str. 42).

Aby nevznikla pochybnost o tom, zda je objem kapaliny veličinou, připomíná krajský soud další obsah učiva 6. ročníku základní školy: „*Objem je odvozená fyzikální veličina*“ (tamtéž, str. 41).

Z povahy věci potom plyne, že je-li povinností prodávajícího prodávat výrobky ve správné míře [§ 3 odst. 1 písm. a) zákona o spotřebitele], nezbyvá prodávajícímu než nějak tuto míru změřit.

Způsob tohoto měření pak předepisuje § 3 odst. 1 zákona o metrologii tak, že k určení hodnoty měřené veličiny slouží měřidlo (zcela ve shodě s obecnými poznatky fyziky uvedenými shora).

Z uvedeného krajský soud uzavírá, že aby mohl prodávající správnou míru změřit, musí mít příslušné měřidlo.

Ust. § 3 odst. 1 věty druhé zákona o metrologii dělí měřidla na:

- a) etalony,
- b) stanovená měřidla,
- c) pracovní měřidla, a
- d) certifikované referenční materiály a ostatní referenční materiály, pokud jsou určeny k funkci etalonu nebo stanoveného nebo pracovního měřidla.

Stanovenými měřidly jsou pak m.j. podle § 3 odst. 3 písm. a), b), f) zákona o metrologii ta měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam

- v závazkových vztazích,
- pro stanovení sankcí,
- při ochraně jiných veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy.

Zvláštním právním předpisem ve smyslu právě uvedeného ustanovení zákona o metrologii je m.j. i zákon na ochranu spotřebitele.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky o měřidlech schvalování typu a ověřování podléhají měřidla, jejichž druhy jsou uvedeny v příloze.

Příloha vyhlášky o měřidlech pak pod bodem 1.3. zařazuje mezi stanovená měřidla i měřidla objemu a průtoku.

Uvedené vede krajský soud k závěru, že prodávající ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele má za povinnost měřit objem výrobku stanoveným měřidlem. Krajský soud ovšem – na rozdíl od žalované – netrvá nutně na tom, že by takovým měřidlem nutně musela být výčepní nádoba. Má za to, že (při splnění podmínky ověření – § 9 zákona o metrologii) by takovým měřidlem mohlo být jakékoli měřidlo objemu či průtoku kapalin podle bodu 1.3. přílohy vyhlášky o měřidlech, bylo-li by ověřeno pro měření příslušného objemu (zde 0,04 l), tj.:

- 1.3.1 Kovové odměrné nádoby,
- 1.3.2 Výčepní nádoby,
- 1.3.3 Odměrné baňky, byrety a pipety používané ke kontrole objemu,
- 1.3.4 Sedimentační (Westergrenovy) pipety,
- 1.3.5 Přepravní sudy a tanky,
- 1.3.6 Stacionární nádrže používané jako měřidla objemu
 - a) chladicí a úschovné nádrže na mléko,
 - b) dřevěné sudy,
 - c) betonové a zděné skladovací nádrže,
 - d) sudy a nádrže z ostatních materiálů,
- 1.3.7 Butyrometry,
- 1.3.9 Měřidla protečeného množství vody.

Žádné takové měřidlo ovšem žalobce k dispozici neměl.

Namítá-li dále žalobce, že povinnost umožnit ověření správnosti míry má toliko vůči spotřebiteli, nikoli vůči kontrolorovi, upozorňuje krajský soud na skutečnost, že pracovnice žalované postupovaly podle zák. č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“) [srov. § 2 písm. d) a poznámku pod čarou č. 1) zákona o státní kontrole].

Podle § 14 odst. 2 zákona o státní kontrole kontrolované osoby jsou povinny v nezbytném rozsahu odpovídajícím povaze jejich činnosti a technickému vybavení poskytnout materiální a technické zabezpečení pro výkon kontroly.

Znění tohoto ustanovení je jasné a srozumitelné, přičemž žalobce nenamítá, že by nebyl kontrolovanou osobou.

Jakkoli si je krajský soud vědom, že jazykový výklad představuje toliko prvotní přiblížení se k zákonu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 4.2.1997 sp. zn. Pl. ÚS 21/96, nalus.usoud.cz), má za to, že povinnost kontrolované osoby poskytnout kontrolorovi materiální a technické zabezpečení pro výkon kontroly odpovídá též výkladu teleologickému (zabezpečení součinnosti k zajištění rychlého a hospodárného průběhu kontroly, v návaznosti na zásadu součinnosti), i historickému [obdobná povinnost byla zakotvena i v předcházejících předpisech -

§ 14 odst. 1 zák. č. 103/1971 Sb., o lidové kontrole, § 20 odst. 1 písm. a) a § 21 zák. č. 70/1967 Sb., o komisích lidové kontroly, § 33 odst. 3 zák. č. 23/1963 Sb., o lidové kontrole a národohospodářské evidenci, § 16 odst. 2 zák. č. 99/1961 Sb., o státní kontrole, statistice a ostatních oborech národohospodářské evidence, čl. 6 vyhl. č. 260/1952 Ú.l., kterou se vyhlašují některá ustanovení statutu ministerstva státní kontroly, atd.].

Je-li tedy povinností prodávajícího mít ověřené schválené měřidlo za účelem prodeje výrobků ve správné míře a za účelem umožnění ověření správnosti míry spotřebitelem (jak bylo dovozeno výše), je podle § 14 odst. 2 zákona o státní kontrole jeho povinností též poskytnout takové měřidlo kontrolorovi.

Krajský soud proto uzavírá, že žalobce – nemaje stanoveného ověřeného měřidla pro měření objemu 0,04 l – porušil povinnost stanovenou mu § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele prodávat výrobky ve správné míře a umožnit spotřebiteli překontrolovat si správnost těchto údajů, čímž se dopustil správního deliktu podle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

C. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2015 č.j. 7 Afs 11/2014-47, www.nssoud.cz, podle něhož náhradu nákladů spojených s účastí pracovníků správního orgánu u jednání správního soudu soud dle § 60 odst. 7 s.ř.s. procesně úspěšnému správnímu orgánu zásadně nepřizná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 26. října 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu